

Druhý dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že došlo k skresleniu dôkazov predložených Všeobecnému súdu. Tieto dôkazy opisovali skutočne vykonané opatrenia spojené s reštrukturalizáciou kapitálu spoločnosti EDG a neumožňujú definovať údajné oslobodenie od dane, ktoré Všeobecný súd konštatoval.

Tretí dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že bola porušená povaha a rozsah povinnosti vykonať riadne a nestranné vyšetrovanie, ktorú stanovuje nedávna judikatúra Súdneho dvora, najmä rozsudok Frucona Košice z 20. septembra 2007 (C-300/16 P), ktorý bol predmetom písomného vyjadrenia na Všeobecnom súde.

Štvrtý dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že Všeobecný súd nespĺnil povinnosť uviesť odôvodnenie, pokiaľ ide tak o identifikáciu sporného opatrenia, ako aj o neprejednanie argumentov odvolateľky, založených na rozsudku Frucona Košice.

Nakoniec, dôvod, ktorý bol uplatnený subsidiárne, vychádzajúci zo skutočnosti, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu pri identifikácii spornej pomoci ako novej štátnej pomoci, hoci mala byť označená za existujúcu štátnu pomoc.

(¹) Ú. v. EÚ L 34, s. 152.

Odvolaie podané 9. apríla 2018: Talianska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 25. januára 2018 vo veci T-91/16, Taliansko/Komisía

(Vec C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ďalší účastník konania: Európska komisía

Návrhy odvolateľky

— Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor na základe článku 56 a 58 Štatútu Súdneho dvora zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. januára 2018, oznámený 29. januára 2018, vo veci T-91/16 týkajúci sa zrušenia rozhodnutia Komisie K(2015) 9413 zo 17. decembra 2015, oznámeného 18. decembra 2015, týkajúceho sa zníženia príspevku z Európskeho sociálneho fondu na Operačný program Sicílie, ktorý patrí do rámca podpory štrukturálnej pomoci Spoločenstva v regiónoch, na ktoré sa vzťahuje cieľ č. 1 v Taliansku (Operačný program Sicílie 2000 – 2006), a aby zrušil aj posledné uvedené rozhodnutie.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska republika podala odvolanie na Súdny dvor proti rozsudku z 25. januára 2018, vec T-91/16, v ktorom Všeobecný súd Európskej únie zamietol žalobu Talianska o neplatnosť **rozhodnutia Komisie K(2015) 9413 zo 17. decembra 2015, oznámeného 18. decembra 2015, týkajúceho sa zníženia príspevku z Európskeho sociálneho fondu na Operačný program Sicílie, ktorý patrí do rámca podpory štrukturálnej pomoci Spoločenstva v regiónoch, na ktoré sa vzťahuje cieľ č. 1 v Taliansku (Operačný program Sicílie 2000 – 2006).**

Prvý odvolací dôvod. Porušenie článku 39 nariadenia č. 1260/99 (¹), článkov 4, 6 a 10 nariadenia č. 438/2001 (²), článku 317 ZFEÚ a zásady dôkazného bremena.

Všeobecný súd nezohľadnil, že z tých istých skutočností, aké boli preukázané, vyplývalo, že opätovné overenie vykonané Komisiou v roku 2008 sa týkalo tých istých výdavkov, ktoré už boli overené v rokoch 2005 a 2006 s pozitívnymi výsledkami, pričom sa neobjavili nové skutočnosti.

Druhý odvolací dôvod. Porušenie článku 39 nariadenia č. 1260/99, článku 100 nariadenia č. 1083/2006⁽³⁾, článku 145 nariadenia č. 1303/2013⁽⁴⁾ a zásad riadnej správy vecí verejných, kontradiktórnosti a dôvery.

Všeobecný súd považoval za odôvodnené, bez toho, aby to bolo akokoľvek podložené, že celková dĺžka opravného konania trvala viac než sedem rokov, keď Komisia v podstate konala tak, aby záväzná lehota šiestich mesiacov od pojednávania, počas ktorého malo byť vydané konečné rozhodnutie, začala plynúť v okamihu, ktorý určila v rámci svojej voľnej úvahy, čím zmarila jej záväznosť.

Tretí odvolací dôvod. Porušenie článku 39 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1260/99 a článku 10 nariadenia č. 438/2001. Skreslenie skutkových okolností.

Všeobecný súd konštatoval, že miera chybovosti zistená v dotknutom prípade sa podstatne líšila v období pred 31. decembrom 2006 a po ňom, a pokiaľ ide o predmet výdavkov týkajúcich sa „koherentných“ projektov alebo naopak ostatných projektov. Neoprávnene však považoval za správnu opravu na základe extrapolácie jedinej miery chybovosti v hodnote 32,65 %, ktorá bez rozdielu odkazovala na všetky programovacie roky a na všetky druhy projektov. Tým bola porušená zásada proporcionality opráv a zásada reprezentatívnosti vzoriek.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch (Ú. v. ES L 161, 1999, s. 1; Mím. vyd. 14/001, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 438/2001 z 2. marca 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999, pokiaľ ide o systémy riadenia a kontroly pre pomoc poskytovanú v rámci štrukturálnych fondov (Ú. v. ES L 63, 2001, s. 21; Mím. vyd. 14/001, s. 132).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, s. 2006, s. 25).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320).